

हरिः ॐ ॥

तैत्तिरीय-ब्राह्मणभाष्ये

द्वितीयकाण्डे द्वादशप्रपाठके

प्रथमोऽनुवाकः ।

यस्य निश्चसितं वेदा यो वेदेभ्योऽखिलं जगत् ।

निर्ममे तमहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥

नाचिकेताग्निचयनमेकादश उदीरितं ।

चातुर्होत्रं वैश्वसृजं द्वयं द्वादश इर्यते ॥

(१) तत्र ब्रह्म वै चतुर्होतार इत्यस्मिन् प्रथमानुवाके चातुर्होत्रचयनस्य विधिर्भविष्यति । तच्च द्विविधं व्यस्तं समस्तं च । अनुवाकमात्रप्रतिपादितं व्यस्तं । सावित्रादिभिः संयुक्तं समस्तं । तत्र समस्ते वैश्वसृजचयनेऽङ्गभूता दिवःश्वेन्याख्याः पाद्याख्याः सेष्टयः । तत्र दिवःश्वेनय इष्टयो द्वितीयानुवाके विधास्यन्ते । तास्त्रिष्टिषु क्रमेण याज्यानुवाक्यानां प्रतीकानि प्रथमानुवाके दर्शयति । “तुभ्यं ता अङ्गिरस्तमाऽश्याम तं काममग्ने । आशानां त्वा विश्वा आशाः । अनुनोद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम् । कामो भूतस्य कामस्तदग्ने । ब्रह्म जज्ञानं पिता विराजाम् । यज्ञो रायोऽयं यज्ञः । आपो भद्रा आदित्